

Til § 10

og de dertil stillede Ændringer henvises til ovenstaaende Udtalelser.

Til § 11.

Forbud imod, at Smørforretninger og Margarineforretninger have fælles Eier, er formentlig uden væsentlig Betydning, da Tilveiebringelse af det til mulig Forsælfkning fornødne Materiale ingenlunde vilde volde Banffeligbed. Garantien kan ene søges i, at faadanne Forretninger ikke maa foregaa i samme Lokaler, og dette udtrykkes formentlig skarpest i Overensstemmelse med det af den jydffe Landmandsforfammlung udtalte Ønfte fom et Forbud imod, at der overhovedet forefindes Margarine eller Oleomargarin i noget Meieri eller Smørforretning.

Til § 12.

Af Motiverne til Lovforflaget fremgaa det, at gjældende Praxis nu er den, at Margarineloven finder Anvendelse paa faadanne Forbrugsforeninger, der handle med fffe-Medlemmer, men ikke paa de egentlige Forbrugsforeninger. Man finder ikke Grund til at ændre dette Forhold, men foreslaar det udtryffeligg fastflaaet.

Til denne Paragraf er af Indenrigsministeren flillet et Ændringsforflag, der gaaer ud paa udtryffeligg at hjemle Høkere paa Landet Ret til Forhandling af Margarine. Efter Næringsloven af 30te December 1857 kunne Høkere handle med alle Landbrugsprodukter samt en Række i Loven flærligg nævnte Varer. Margarine, fom dengang ikke var kjendt og alflaa ikke flærligg nævnt, kan næppe gaa ind under Landbrugsprodukter, medens det paa den anden Side vilde være urimeligg at negte Høkernes at forhandle en faa korant Husholdningsartifel. Udvalget tiltræder alflaa Forflaget.

Til § 16.

Da Raabudet om, at der i ethvert Meieri, hvor der benyttes fremmed Hjælp, flal findes ophængt et Aftryk af Margarine-

loben m. m., banffelig lader fig gjennemføre, og i hvert Fald ikke lader fig gjennemføre uden en ikke ringe Befofning, og formentlig nu heller ikke længere kan have nogen Betydning, foreslaar Udvalget denne Bestemmelse udeladt af Loven.

Til §§ 18 og 20.

Angaaende de til disse Paragrafer stillede Ændringer henvises til Udtaleflerne foran.

Til § 21.

Da man næppe endnu kan overfe, hvorledes Sagen fremtidig vil udvikle fig, foreslaar man atter at indflrænke Loven til midlertidigg Varighed. Dog tilraader man at udflrække Varigheden til 5 Aar.

Til § 7 med flere Paragrafer.

Mindretallet (H. Hansen, Hørup, Lüttichau, Rosen og S. Sørensen) anfer det for ønfkelig, at Udførsel og Transitering af Margarine forbydes, hvad der efter de hidtil gjorte Erfaringer ikke kan flade Nogen her i Landet og formentlig kan gavne vort Natursmørs Anfeelse i Udlandet, og formener derfor, at det er rigtigt at optage dette Forbud i flelve Loven. Vi kunne derfor ikke tiltræde Flertallets Ændringsforflag til § 7 og de fig dertil fluttende Ændringsforflag Nr. 2, 6, 9 og 11.

Til § 10.

Mindretallet fastholder Lovforflagets Affattelse af Bestemmelserne om Margarine-øft, da det formentlig er i Konsumenternes Interesse, at man med Hensyn til denne Vare faavidt muligt har samme Garantier og samme Kontrol fom med Hensyn til Margarine.

Til § 11. (Ændringsforflag 18).

Mindretallet samflammer med Flertallet i at ønfte et Forbud imod, at der overhovedet forefindes Margarine og Oleomargarin i Meierier og Smørforretninger, men tror ikke, at dette Ønfte flylbestiggøres ved den Affattelse, fom er givn § 11 ved Ændringsforflag